

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.139/2022/7.

A Fővárosi Ítéltábla a Karsai Dániel Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe., ügyintéző: Dr. Karsai Dániel András) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – a Dr. Tóth M. Gábor Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe., ügyintéző: Dr. Tóth M. Gábor ügyvéd) által képviselt alperes. (alperes címe.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2022. január 10. napján kelt 64.P.21.469/2021/16. számú ítélete ellen az alperes 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 240.000 (Kétszáznegyvenezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a program (a továbbiakban: program) a Kormány által elfogadott Nemzeti Turizmusfejlesztési Stratégia 2030 –Turizmus 2.0 stratégia része. Az alperes a programmal összefüggésben közreműködik a turisztikai beruházások gyors és hatékony megvalósításában. Az alperes egyedüli részvényese a cég3 Zrt. (a továbbiakban cég3 Zrt.) azzal, hogy a tulajdonosi jogokat a cég4 Zrt. gyakorolja. Az alperes egyedüli részvényese, az cég3 Zrt., mely az állam által alapított egyszemélyes részvénytársaság. Feladatai a 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Vagyontv.) 17. § (2) bekezdése értelmében állami feladatnak minősülnek. A program révén megvalósuló projektek finanszírozásához az állami támogatás mellett a cég4 és a Magyar Fejlesztési Bank (MFB) nyújt támogatást.

[2] A felperes 2021. április 22-én elektronikus úton megküldött közérdekű adatigénylésére az alperes az Infotv. 29. § (1) bekezdése szerinti 15 napos határidő utolsó napján, 2021. május 7-én e-mail-ben arról tájékoztatta a felperest, hogy az adatigénylésnek a határidő 15 nappal történő meghosszabbításával tud eleget tenni. Ezt követően 2021. május 21-én tájékoztatta a felperest arról, hogy az igény beérkezését követő 45 napon belül tud annak eleget tenni, figyelemmel az 521/2020. (XI. 25.) Kormányrendelet 1. § (3) bekezdésében foglaltakra.

[3] A felperes az Infotv. 29. § (1)-(2), valamint 31. § (3) bekezdései alapján 2021. június 3. napján előterjesztett keresetével kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest arra, hogy elektronikusan kereshető formában a e-mail címl e-mail címre küldje meg az alábbi, a perindítást megelőző kérelemben foglaltakkal azonosan megjelölt közérdekű adatokat:

[4] A felperes keresetét az Alaptörvény XXXIX. cikkére, VI. cikk (2) bekezdésére, valamint a 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. pontjára, 26. § (1) és 28. § (1) bekezdésére alapította. Hivatkozása szerint a közpénzekkel gazdálkodó alperes az általa kezelt közérdekű adatok kiadására köteles, mivel a program révén megvalósuló projektek finanszírozásához az állami támogatás mellett a pályázók felhasználják az MFB kedvezményes kamatozású, a programhoz kifejlesztett hiteltermékét.

[5] Az alperes a kereset elutasítását és felperes perköltségben való marasztalását kérte. Alaki kifogásként időelőttiségre, valamint meg nem engedett keresethalmazatra hivatkozva kérte az eljárás megszüntetését. Érdemben azt állította, hogy az Infotv. 30. § (2) bekezdése szerint a kért adatot már korábban nyilvánosságra hozták, az igényt teljesítette az adat nyilvános forrásának megjelölésével. Emellett aránytalan munkaerő-ráfordítással járna az adatigénylő preferenciájának megfelelő formába rendezett adatok kiadása. A kereseti kérelem 8., 9., 10. és 11. pontja tekintetében üzleti titokra hivatkozott, a 2. pont vonatkozásában hangsúlyozta, hogy a döntés közérdekű adattartalma a támogatás ténye, további adatszolgáltatásra az alperes nem kötelezhető. A 3., 4. és 7. pontban foglaltak vonatkozásában azzal érvelt, hogy ezen adatok az Infotv. 27. § (5) bekezdése szerint a döntés megalapozását szolgáló adatok. A 3., 4., 5., 6., 7. pontok kapcsán a személyes adatok védelmére hivatkozott, a 2., 7., 8. és 9. pont vonatkozásában vitatta, hogy az azokban foglaltak közérdekű adatok.

[6] Az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozottnak találta és ítéletével arra kötelezte az alperest, hogy elektronikusan kereshető formában a e-mail címl e-mail címre küldje meg a felperes részére a cég1 valamint az cég2 Kft.-nek a 2020. évben juttatott támogatások vonatkozásában a fenti, 1-11. pontban körülírt közérdekű adatokat, valamint kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 620.000 forint + áfa összegű perköltséget.

[7] Megalapozatlannak találta az időelőttiség és a meg nem engedett keresethalmazat tárgyában előadott érvelést, az eljárás megszüntetése iránti kérelmet a tárgyaláson elutasította. E döntését az elsőfokú ítéletben a Pp. 240. § (1)-(5) bekezdése szerint azzal indokolta, hogy az eljárás megszüntetésének a Pp. 176. § (1) bekezdés c) pontja és 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem volt helye, mivel a felperes a pert kötelezően megelőző eljárást lefolytatta. Az 521/2020. (XI. 25.) Kormányrendelet 1. § (3) bekezdése és az Infotv. 29. § (1) bekezdése összevetésével arra a következtetésre jutott, hogy az alperes az igény beérkezését követő 15 napos határidővel elmulasztotta a felperest arról tájékoztatni, hogy 45 napon belül tesz eleget az adatigénylésnek. A 2021. május 7-i kérelem érkezésétől számított 15 napon belül történt tájékoztatás csak a határidő 15 napos meghosszabbítására terjedt ki, a 45 napos határidőt nem tartalmazta. A 2021. május 21-i tájékoztatás tehát nem felel meg sem a Kormányrendelet 1. § (3) bekezdés utolsó mondatában írt, sem az Infotv. 29. § (1) bekezdése szerinti határidőnek, ugyanis a meghosszabbított határidő újbóli kitolására a jogszabály nem ad lehetőséget. Az ekként nem összesen 45 napra, hanem csak további tizenöt nappal meghosszabbított határidő eredménytelenül telt el, ezért a felperes megalapozottan indított pert az Infotv. 31. § (3) bekezdésében írtak alapján. A meg nem engedett keresethalmazatra történt hivatkozást megalapozatlannak találta, mert egyazon adatigénylésben több kérdés, illetve több adat is igényelhető az adatkezelőtől. Emellett a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja és a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontjai, valamint a (2) bekezdés a)-c) pontjai alapján ezen okból az eljárás nem szüntethető meg.

[8] Az elsőfokú bíróság a per érdemében hozott döntését az Alaptörvény I. cikk (3), VI. cikk (3) bekezdésére, 39. cikk (2) bekezdésére, az Infotv. 3. § 5. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 27. § (3) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére és 31. § (2) bekezdésére alapította. Rögzítette, hogy az alperes ellenkérelmében nem vitatta azt, hogy közfeladatot ellátó szerv, tevékenységének ellátása során közérdekű adatokat kezel, s azt sem, hogy a program teljesítéséhez kötődő, állami turisztikai beruházások lebonyolításához tartozó tevékenységét a 2016. évi CLVI. törvényben meghatározottak szerint közfeladatként látja el. Nem vitatta továbbá, hogy az adatkérés a program pályázataival kapcsolatos közpénz felhasználására vonatkozik, s azt sem, hogy a kért adatok a kezelésében állnak. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az Infotv. 26. § (1) bekezdése és 27. § (2) bekezdése alapján nem áll fenn az adatkiadás megtagadását megalapozó körülmény.

[9] Az alperesnek a 2., 7., 8. és 9. pontbeli adatok vonatkozásában az adatelv és iratelv elhatárolásán alapuló érvelésével szemben rámutatott arra, hogy a közpénzekre vonatkozó szerződések a személyes adatok kivételével teljes egészében közérdekű adatot tartalmazó olyan dokumentumok, melyek kiadására az adatkezelő köteles. Nem fogadta el az alperes azon érvelését sem, hogy a kereseti kérelem 2. pontja vonatkozásában a döntés közérdekű adattartalma csupán a támogatás ténye lenne, ugyanis a szerződés teljes tartalma és feltételrendszere, a jogok és kötelezettségek összességükben tükrözik és teszik átláthatóvá a közpénzek felhasználását. Az adatelvből az alperesi érveléssel szemben arra következtetett, hogy az iratok kiadását nem lehet megtagadni pusztán azért, mert abban vannak nem nyilvános adatok is, utóbbiakat felismerhetetlenné kell tenni.

[10] Az adatkiadás internetes link útján teljesítése kapcsán rámutatott, hogy az alperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy az adott URL-en a kért adatok elérhetők és abból a felperes által kért adatok kinyerhetők, ám bírói kérdésre úgy nyilatkozott, hogy az adatokat a linken keresztül nem kívánja bemutatni, mivel álláspontja szerint a felperes a pert megelőzően ismerte a rendelkezésére álló linket, és emiatt tagadta, hogy ismét teljesítésre lenne köteles. Nem arra hivatkozott, hogy a kért adat nincs rögzített információ formájában a birtokában, hanem arra, hogy nem kötelezhető az adatoknak a felperes igényeihez igazított összerendezésére, és csupán általánosságban állította, hogy a link alapján a felperes képes volt valamennyi igényelt adat kinyerésére, mindez azonban bizonyítatlan maradt. Így az alperes nem adta elő és nem bizonyította, hogy a kért adatok szolgáltatása a linken keresztül megtörtént.

[11] Nem osztotta az elsőfokú bíróság az alperes azon érvelését sem, hogy a döntéshozatalban részt vett személyek neve, mint személyes adat ne lenne kiadható. Az Infotv. 3. § 6. pontja és 26. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla közbeszerzési döntőbizottsági tagok nevére vonatkozóan hozott 2.Pf.20.772/20166/4/II. számú ítéletére megállapította, hogy nem sérti a magánszférát és az önrendelkezési jogot a közsféra átláthatóságát és ellenőrzését szolgáló azon adatkiadási kérelem, mely a döntéshozók nevének nyilvánosságra hozatalát célozza. E körben az alperes sem tudott megjelölni olyan körülményt, mely ezen adat nyilvánosságra hozatala esetén veszélyeztetné az alperes befolyástól mentes működését.

[12] Ugyancsak megalapozatlannak találta az alperes azon érvelését, miszerint a döntéselőkészítő adatok a keletkezésüktől számított 10 évig nem nyilvánosak. Annak sem tulajdonított jelentőséget, hogy a kért adat az alperes elsődleges közfeladatának ellátásával kapcsolatos, vagy sem, mert nem kizárólagosan a közfeladat ellátásának ténye alapozza meg a kiadási kötelezettséget, hanem az, hogy az alperes állami tulajdonban van, alapvetően állami vagyonnal gazdálkodik és az erre vonatkozó adatok az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 5. § (2) bekezdése és az Alaptörvény alapján is nyilvánosak. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a 2021. december 17-i tárgyaláson az alperesi képviselő úgy nyilatkozott, hogy a kérdéses adatok alapján a döntés megszületett, az adatkezelő az adatok nyilvánosságra hozatala tárgyában kifejezett döntést nem hozott, s csak általánosságban érvelt azzal, hogy adatok kiadására nem kötelezhető a tízéves időkorlát miatt. Ezzel szemben az adat hozzáférhetővé tétele csak akkor tagadható meg, ha az jövőbeli döntés megalapozását is szolgálja, illetve annak megismerése a közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét, vagy feladat és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, különösen döntések előkészítése során történő döntéshozatali álláspont szabad kifejezését veszélyeztetné. Az alperes az Infotv. 27. § (5) bekezdésében írtakkal szemben azonban nem indokolta meg, hogy pontosan milyen folyamatban lévő eljárásban hozandó döntés megalapozását szolgálja a kiadni kért közérdekű adat, és azt sem, hogy az mennyiben befolyásolja a szóban forgó további döntés meghozatalát, megghiúsítaná-e a hatékony végrehajtást, vagy ellehetetlenítené a befolyásmentes, hatékony közszolgálati tisztviselői munkát. Így a 12/2004. (IV. 07.), valamint az 5/2014. (II. 14.) AB határozatok nyomán a kellő részletességet nélkülöző alperesi nyilatkozatokat elégtelennek tartotta.

[13] Az üzleti titok tárgyában előadott alperesi érvelést sem osztotta az Infotv. 27. § (3) bekezdése alapján, mely szerint a közpénzek felhasználására, a közvagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó adatok nyilvánosságra hozatalát az üzleti titok védelme nem korlátozhatja. A Kúria gyakorlatára hivatkozva hangsúlyozta, hogy konkrét tények nélküli, csupán üzleti érdekekre, gazdasági észszerűségekre való hivatkozás nem elegendő az adatkiadás megtagadásához. Az üzleti titokká minősítés feltétele, hogy az illetéktelenek általi megszerzés, hasznosítás, másokkal való közlés vagy nyilvánosságra hozatal a jogosult pénzügyi, gazdasági, vagy piaci érdekét sértse, vagy veszélyeztesse, ezen definíció fogalmai mentén az alperes azonban nem határozta meg konkrétan az üzleti titok mibenlétét.

[14] Nem tartotta megalapozottnak az alperes azon hivatkozását sem, hogy az adatigénylés nem teljesíthető az ítéletben írtaknak megfelelő rendszerezés útján. Ugyancsak a Kúria ítéleteit idézve rámutatott, hogy az adatkezelő a rendelkezésére nem álló adatsor kiadására nem kötelezhető, az alperes azonban nem arra hivatkozott, hogy az adatok ne állnának rendelkezésére, csak a felperes által megjelölt forma és rendszerezés okán tagadta, hogy köteles lenne az adatok kiadására. Ez azonban az Infotv. 30. § (2) bekezdésében írt kötelezettség mellett nem megalapozott.

[15] A fentiekén túl a kereseti kérelmet kellően határozottnak és pontosnak találta arra is figyelemmel, hogy amennyiben az alperes azt valóban aggályosnak tartotta volna, az Infotv. 28. § (3) bekezdése alapján már a pert megelőzően felhívta volna a felperest az igénye pontosítására. Nem fogadta el azt az érvelést sem, hogy a kereseti kérelem egyes pontjai teljesíthetetlenek azért, mert amennyiben egy előbbre sorolt pontban írtak alapján adatkiadás történik, úgy az utóbb feltüntetett pontokban megfogalmazott kérdések nem értelmezhetők. Az elsőfokú bíróság egyetértett azon felperes érveléssel, hogy a felperes információ hiányában, általa nem ismert adatokra vonatkozóan terjesztette elő igényét, melyet kellő pontossággal fogalmazott meg.

[16] Az elsőfokú ítélet perköltségről szóló rendelkezését a törvényszék a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésére alapította. A felperesi jogi képviselő óradíja 40.000 forint + áfa összegű volt, így a 10.000 forint egyösszegű megbízási díjat, valamint a 13 órára felszámított munkadíjat a keresetlevél megszerkesztése, a válaszirat benyújtása, valamint az összesen 3 óra tartamú tárgyalások alapján megalapozottnak találta.

[17] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Elsődlegesen a Pp. 369. § (1)-(2) bekezdése, a 176. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a 379. § alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését, továbbá a felperes perköltségekben való marasztalását kérte. Másodlagosan a Pp. 382. § (2) bekezdése és a 369. § (3) bekezdés a)-c) pontjai alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását és a felperes perköltségekben való marasztalását kérte. Harmadlagosan a Pp. 381. §-a és a 369. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte, valamint azt, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra és új határozat hozatalára. Perköltségét a másodfokú eljárásra vonatkozóan a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és (5) bekezdése alapján 30.000 forint + áfa összegben számított fel.

[18] Az elsődleges és másodlagos fellebbezési kérelem vonatkozásában fenntartotta az 521/2020. (XI. 25) Kormányrendelet 1. § (3)-(4) bekezdéseinek értelmezése tekintetében az elsőfokú eljárás során előadott álláspontját. Hivatkozása szerint a Kormányrendelet 1. §-ának (7) bekezdése is arra enged következtetni, hogy a 45 napos határidő akár 15, akár 45 nappal meghosszabbítható, és erre utal a Kormányrendelet 1. § (7) bekezdése is, miszerint az Infotv. 31. § (1) bekezdésében az Infotv. 29. § (2) bekezdése szerint meghosszabbított határidő alatt a Kormányrendelet 1. § (4) bekezdése szerint meghosszabbított határidőt is érteni kell. Arra következtetett, hogy a határidőt jogszerűen hosszabbította meg, s eleget tett indokolási kötelezettségének is, mivel ismertette, hogy a szálláshely-szolgáltatók meghíúsuló foglalásaiból eredő bevételkiesés részleges megtérítéséről szóló 523/2020. (XI.25.) Kormányrendelet 1. §-a alapján a 485/2020. (XI.10.) Kormányrendelet 7. §-a szerinti támogatási igények elbírálására a cég4 Zrt. az alperes bevonásával volt jogosult, így új feladatkörrel is szembesült. A veszélyhelyzet miatt meghirdetett pályázatok, illetve a jogszabály alapján nyújtott támogatások jogviszonyainak kezelése adminisztratív és szakmai többletfeladatot róttak rá, melyek ellátása indokolta a 45 napon belüli válaszadást. Azon korábbi hivatkozását is fenntartotta, hogy a 11 pontban előadott kérelem teljesítése jelentős idő- és munkaerő ráfordítást igényelt. Mindezek alapján az, hogy a 45 napos elbírálásról nem azonnal tájékoztatta az igénylőt, nem teszi semmissé a szabályok alkalmazhatóságát, a jogszabály nem fűz jogkövetkezményt a késedelmes tájékoztatáshoz, a Kormányrendelet 1. § 3. bekezdése nem alkalmazási feltétel. Továbbra is az volt az álláspontja, hogy a 2021. május 7. napján a teljesítésre nyitva álló határidőt 15 nappal meghosszabbította, így a 2021. június 6-i lejárát helyett 2021. június 21. napjáig teljesíthetett volna, a felperes azonban már 2021. június 3-án előterjesztette keresetét, tehát az Infotv. 31. § (1) bekezdésében foglaltak hiányában fordult bírósághoz, így a hivatkozott jogszabályok alapján az eljárás megszüntetésének volt helye.

[19] A petitum egyes pontjaiban írt adatigénylések teljesíthetősége kapcsán továbbra is kifogásolta, hogy azok egymástól függnék, például az 1. pontban írt kérelemre adott esetleges válasz függvényében a 10. és 11. pontban foglaltak nem értelmezhetők, így a keresethalmazat nem megengedett. A kereseti kérelmeket csoportosítva rámutatott, hogy az 1., 10., 11., továbbá a 3., 4., valamint az 5., 6. és ezt meghaladóan 7., 8., 9. pontok ugyanazon adatokra vonatkozóan tesznek fel különböző szempontból kérdéseket. Az alperes nem kérdések megválaszolására, hanem legfeljebb adatok kiadására lehet köteles, ám többszörös kérdésfeltevés alapján válaszadásra nem kötelezhető, így az Infotv. 29. § (1a) bekezdése alapján az egy éven belül előterjesztett azonos adatkörre vonatkozó kérdések alapján az alperesnek adatszolgáltatási kötelezettsége nincs.

[20] Vitatta, hogy a szerződések teljes terjedelme közérdekű adat lenne és téves azon elsőfokú ítéleti megállapítás is, hogy elektronikusan kereshető formában kell az adatokat biztosítani, hiszen szkenneléssel előállított dokumentumban nem lehet adatra keresni. A dokumentum kereshetősége egyébként az alkalmazott szoftver tulajdonságaitól is függ. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság technikailag nem teljesíthető módon kötelezte az alperest. Megismételte azon elsőfokú eljárásban tett előadását, miszerint az adatigénylő preferenciáinak megfelelő adatok formai előállítása aránytalan munkaráfordítással járna, a kért adatokat a felperes már nyilvánosságra hozta, így a megelőző eljárás során az

elérhetőségről a felperesnek is volt tudomása. Megjegyezte, hogy a támogatások közérdekű adattartalma, így a támogatás ténye, összege, valamint a pályázati felhívások és mellékleteik részletekbe menően tartalmazzák a támogatással kapcsolatos feltételeket, annak lehetséges összegét, kifizetését, a gazdasági társaságok kötelezettségeit és ezek elérhetők az alperes honlapján belül az e-mail cím² elérhetőségen, azok megismerhetőségét a felperes sem tagadta.

[21] Fenntartotta, hogy a döntéshozók nevének nyilvánossága alapján a lakóhely, tartózkodási hely személyes és elektronikus elérhetőség is nyilvánosságra kerülhetnének, így attól kell tartani az adott személyek a jövőben nem vállalják ezen feladatokat, félve a médianyilvánosságtól és attól, hogy az adott személy megkeresések célpontjává válnak, magánéletüket, magánszférájukat támadás érné. Mindez veszélyeztetné a közfeladatot ellátó szerv a törvényes működési rendjét.

[22] Ismételten kifejtett álláspontja szerint a felperesi jog gyakorlása a Ptk. 1:5 § (1)-(2) bekezdése szerinti joggal való visszaélésnek minősül, a jog gyakorlása nem felel meg a társadalmi rendeltetésének. Mindezek mellett értelmezhetetlennek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság milyen konkrét következmény, be nem következett esemény bizonyítását várta az alperes részéről. Hasonlóképpen kifogásolta az üzleti titok vonatkozásában az alperesi bizonyítatlanság megállapítását, jogos pénzügyi, gazdasági, vagy piaci érdekei sérelmének veszélyének előadásán felül további konkrét következmény bizonyítása nem lehetséges.

[23] A harmadlagos fellebbezési kérelem vonatkozásában az alperes sérelmezte, hogy a Pp. rendelkezései és a jogalkotói szándék ellenére anélkül folytatta le az elsőfokú bíróság az eljárást, hogy a peres feleket az anyagi, vagy alaki pervezetés körében megfelelően tájékoztatta volna arról, hogy mely tény bizonyítása mely felet terheli, illetve, hogy melyek a bizonyítékok rendelkezésre bocsátása, az indítványozás elmulasztása és az esetleges sikertelenség következményei. A Kúria 1/2014. (VI. 30.) PK véleménye alapján az eljárási szabálysértés súlya alapján indokoltnak tartotta az ítélet hatályon kívül helyezését. Idézte a Pp. 237. §-át, miszerint az elsőfokú bíróságnak figyelemfelhívási kötelezettsége volt a jogvita kereteinek az anyagi pervezetés körében való tisztázására, így amennyiben a jogszabályi rendelkezést eltérően értelmezte, vagy olyan tényt észlelt, melyet hivatalból kellett figyelembe vennie, vagy a fél kérelméhez jogszabály értelmében nem volt kötve, azt jeleznie kellett volna. Arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az alperes nem vitatta, hogy a megjelölt adatok közérdekű adatok lennének, hiszen a 2., 7., 8. és 9. pontokban megjelölteket továbbra sem tartja közérdekű adatnak. Mind e körben, mind a döntés előkészítésre való hivatkozás vonatkozásában az elsőfokú bíróság elmulasztotta a szükséges tájékoztatást és figyelemfelhívást, kioktatása csak az üzleti titokra korlátozódott. Mindezek alapján a BDT 2001. 426., illetve a Kúria Pfv.I.20.191/2017/8. határozata alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését tartotta indokoltnak.

[24] Az elsőfokú eljárásban megállapított perköltséget eltúlzottnak tartotta, figyelemmel arra, hogy a per nem kiemelt terjedelmű, sem iratanyaga, sem időtartama alapján és nem tekinthető kiemelt összetettségű ügynek sem.

[25] A felperes fellebbezési ellenkérelmével az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A másodfokú eljárásra vonatkozóan 5 munkaóra 200.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat számított fel az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint.

[26] Egyetértett az elsőfokú bíróságnak a határidő számítással és a keresethalmazattal kapcsolatos indokaival. Nem osztotta azt az alperesi aggályt, hogy az alperes csak adatkiadásra kötelezhető, kérdések megválaszolására nem, hiszen a törvényi definíció szerint közérdekű adat lehet bármilyen formában vagy módon rögzített információ vagy ismeret, függetlenül annak kezelése módjától. Az Infotv. 29. § (3) bekezdése is dokumentumról, dokumentumrészről rendelkezik, melyről az adatigénylő annak tárolási módjától függetlenül kaphat másolatot. Vitatta, hogy technikailag nem megfelelően kivitelezhető a kötelezettség teljesítése, de hangsúlyozta, hogy a papír alapon rendelkezésre álló dokumentumok szkennelt formáját is elfogadhatónak tartja teljesítésként. Ugyancsak nem osztotta azt az érvelést, miszerint csak olyan adatok kiadására lehet az alperest kötelezni, melyeket honlapján nem tett közzé, ugyanis az alperes nem adta elő és nem is bizonyította, hogy mely közérdekű adatok érhetők el honlapján, milyen linken és milyen formában. Az Infotv. 31. § (2) bekezdése szerint a megtagadás jogszerűségét és indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania, ilyen bizonyítást azonban az alperes nem ajánlott fel és ezt a Pp. 373. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban sem teheti meg. A felperes a továbbiakban azonos érvelés mellett fenntartotta, hogy a döntéshozatalban résztvevő személyek neve közérdekből nyilvános adat. Az alperes joggal való visszaéléssel kapcsolatos érvelése nyomán előadta, hogy a Kúria Pfv. IV.20.137/2013. számú ítélete nyomán a joggal való visszaélés jelen ügyben fel sem merülhet, a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismerése és terjeszthetősége alkotmányos alapjog. Az üzleti titok védelme kapcsán az Infotv. 27. § (3) bekezdése alapján kiemelte, hogy a közpénzek felhasználására közvagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó adatok nyilvánossága ilyen érvelés mentén nem korlátozható. Emellett az alperes azt sem bizonyította, hogy a kért közérdekű adatok egyáltalán tartalmazznak-e üzleti titkot, az általános hivatkozást elégtelennek tartotta.

[27] A harmadlagos fellebbezési kérelem vonatkozásában idézte a 2021. december 17-i tárgyaláson a jegyzőkönyvben rögzített bírói közléseket és figyelmeztetéseket, s állította, hogy az alperes bizonyítási kötelezettségével tisztában volt. A Pp. 237. §-a szerinti közrehatás hivatkozása szerint nem jelentheti a felek kötelezettségeinek átvállalását.

[28] A fellebbezés nem alapos.

[29] Az elsőfokú bíróság a helytállóan felhívott és alkalmazott jogszabályok alapján a tárgyban kialakult ítélkezési gyakorlatra is tekintettel megalapozott érdemi döntést hozott. Ítéletét minden lényeges kérdésre kiterjedően részletesen megindokolta, kifejtett indokaival a Fővárosi Ítéltábla teljes mértékben egyetértett. Visszaautalva az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira – a fellebbezésben foglaltakra tekintettel – az alábbiakat hangsúlyozza.

[30] Az elsődleges, alaki védekezés érvein alapuló fellebbezés vonatkozásában megállapítható, hogy az alperes 2021. május 21-i válasza az 521/2020. (XI. 25.) Kormányrendelet 1. § (3) bekezdésének megfelelően részletesen tartalmazta a 45 napos határidő alkalmazásának indokát, miszerint a határidőben való teljesítés a veszélyhelyzet miatt meghirdetett pályázatok, illetve jogszabály alapján nyújtott támogatások jogviszonyainak kezelésével kapcsolatos feladatok, mint a veszélyhelyzettel összefüggő közfeladatai ellátását veszélyeztetné. Emellett azonban az alperes által előadott módon nem volt lehetőség a teljesítési határidő meghosszabbítására. A kérelem teljesítésére nyitvaálló határidő az adatkezelő általi kézhezvételtől számítottnan az Infotv. 29. § (1) bekezdése szerint 15 nap, vagy a Kormányrendelet 1. § (3) bekezdése szerint 45 nap, s ez utóbbiról a beérkezéstől számított 15 napon belül tájékoztatni kell az adatigénylőt, amellet, hogy ezen határidő alkalmazására csak a veszélyhelyzettel összefüggő indokok miatt van lehetőség. Mind az Infotv., mind a Kormányrendelet rendelkezései kógensek, amiből következik, hogy a 15 napon belüli tájékoztatási kötelezettség teljesítése a 45 napos határidő alkalmazásának feltétele.

[31] A határidők hosszabbítását a hivatkozott jogszabályok az alábbiak szerint teszik lehetővé. Az Infotv. 29. § (1) bekezdésében írt határidő egy alkalommal, a (2) bekezdés alapján meghosszabbítható, mint ahogy ez 2021. május 7. napján meg is történt, az adatigénylés jelentős terjedelmére hivatkozással. Ekkor az alperes még csak utalást sem tett a Kormányrendelet alábbi értelmezés mellett alkalmazandó szabályaira. Az Infotv. ezen rendelkezését nem érinti a Kormányrendelet rendelkezése, azaz az 1. § (3) bekezdés szerinti 45 napos határidő egy alkalommal hosszabbítható meg további 45 nappal, ismét a veszélyhelyzettel összefüggő közfeladatok ellátásának veszélyeztetettségére hivatkozással. A két jogszabály tehát különböző indokok alapján teszi lehetővé a teljesítési határidő meghosszabbítását, melyeket egymástól el kell határolni. A Kormányrendelet 1. § (7) bekezdés nem határidők további meghosszabbítását teszi lehetővé, hanem arra utal, hogy akár a munkaerőforrás aránytalan igénybevétele is indokolhatja a határidő meghosszabbítását.

[32] A felperes 2021. április 22-i adatigénylése alapján az alperes tévesen hivatkozott a pert kötelezően megelőző eljárás elmaradására, mint a Pp. 176. § (1) bekezdés c) pontján alapuló, az eljárás megszüntetését a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja szerint megalapozó körülményre, s ugyancsak nem megalapozott azon következtetése, hogy a felperes a perindítással késedelembe esett (Pp. 176. § (1) bekezdés i) pont).

[33] Ugyancsak megalapozatlanok a keresethalmazattal és az egymástól függően megválaszolható kérdésfeltevés útján előterjesztett keresettel kapcsolatos alperesi aggályok: az Infotv. 31. § (1) bekezdéséből csupán az következik, hogy a felperes peres úton csak olyan adatok kiadását kérheti, melyek vonatkozásában már eljár az adatkezelővel szemben, s a perindításra nyitvaálló határidőt be kell tartania. A törvény tehát nem tiltja keresethalmazat előterjesztését, annál is inkább, mert a gyakorlatban az igénylő egyszerre több, általában egymással összefüggő adatok kiadása iránt jár el. Emellett az adatigénylőkre jellemző információs deficit miatt csupán az várható el tőlük, hogy az adatkezelő általi

beazonosíthatósághoz szükséges, valamint az objektív megfeleltethetőség mércéjének megfelelő pontossággal írják körül a kiadni kért adatokat, esetenként egymástól függő kérdések sorozata útján. Az adatok kérdésekkel történő körülírása önmagában nem zárja ki, hogy ezáltal a közérdekű adat megjelölése megfeleljen a határozott kereseti kérelemmel szembeni kritériumoknak. Amennyiben egy, a sorrendben előbb feltett kérdésre történő válaszadás kizárja vagy feleslegessé teszi a további kérdés megválaszolását, vagy ismételt, azonos válaszadáshoz vezet, nem eredményez sem érdemi elbírálásra alkalmatlan keresethalmazatot, sem pedig az Infotv. 29. § (1a) bekezdése szerinti, egy éven belüli, ismételt adatigénylést, hiszen mindvégig egyazon adatigénylésről van szó, így az ismétlés fogalmilag kizárt.

[34] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes az URL közzététele útján teljesítést nem bizonyította, emellett az Infotv. 30. § (2) bekezdésének első mondata szerint az adatigénylésnek közérthető formában és - amennyiben ezt az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv aránytalan nehézség nélkül teljesíteni képes - az igénylő által kívánt formában, illetve módon kell eleget tenni. A törvény által szabott két konjunktív formai feltétel a közérthetőség és az igénylő által megjelölt forma és mód. Kizárólag ez utóbbitól térhet el az adatkezelő abban az esetben, ha az igénylő által megjelölt adatkiadási forma és mód teljesítése aránytalan nehézséget okoz. Ez azonban más indok, mint az alperes által megjelölt aránytalan munkaráfordítás, ugyanis annak nem lehet a következménye a teljesítés megtagadása (legfeljebb a határidő-hosszabbítás vagy a költségterítés érvényesítése). Emellett az alperesi fellebbezésben nem egy URL, hanem egy email cím szerepel, ami nem feleltethető meg az Infotv. 30. § (2) bekezdésében körülírt nyilvános forrásnak sem.

[35] A döntéshozatalban részt vett személyek nevének közérdekből nyilvános adatkénti kiadása nem szorul további indokolásra, az ítéltábla az Infotv. 26. § (2) bekezdése alapján maradéktalanul osztja az elsőfokú bíróság részletes indokolásában kifejtetteket. A visszaélésszerű joggyakorlás a közérdekű adatok kiadása kapcsán a fellebbezési ellenkérelemben is hivatkozott, töretlen kúriai joggyakorlat alapján kizárt.

[36] Az alperes által felhozott, az egyes releváns tényekhez kapcsolódó bizonyítatlansághoz vezető anyagi pervezetés hiányosságai tekintetében az ítéltábla ugyancsak nem osztotta az alperesi érvelést. A juttatások forrására – részben állami támogatás – tekintettel az Infotv. 27. § (3) bekezdése alapján az üzleti titokra történt hivatkozás eleve megalapozatlan, az alperes pedig nem jelölt meg olyan adatokat, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna. Azonban még emellett sem akadályozható a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetősége. A professzionális pervitel és az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján nem merülhetett fel, hogy a jogi képviselővel eljáró alperes ne lett volna tisztában azzal, hogy a megtagadás jogszerűségét és annak indokait minden egyes, általa megjelölt megtagadási ok vonatkozásában bizonyítani kell. Téves az anyagi pervezetés azon értelmezése, hogy annak célja a fél perfelvételi nyilatkozatának olyan mértékű kiegészítése, hogy a bírói közrehatás a fél pernyertességéhez vezessen, ez ugyanis egyrészt ellentétes a Pp. 4. § (2) bekezdésében írtakkal, másrészt kétséggé teszi az ügy pártatlan elbírálását. Az elsőfokú bíróság a 10. számú tárgyalási jegyzőkönyv szerint a felek perfelvételi nyilatkozatait a Pp. 191. § (1) bekezdésének megfelelően rögzítve összegezte a jogvita lényegét, kiemelve, hogy a felperes

állította, hogy az Infotv. 31. § (2) bekezdése szerint az adatkezelőnek kell bizonyítania, hogy az adatkiadás megtagadása jogszerű és indokolt. Mindezt a 15. számú tárgyalási jegyzőkönyv szerint megismételte, s erre az alperes utóbb egyik alkalommal sem tett észrevételt, tehát nem vonta kétségbe a felperes bizonyítási teherrel kapcsolatos álláspontját. Ekként mind a közérdekű adat link útján való elérhetősége, mind az üzleti titok, mind az adat döntéshozókészítő mivolta tárgyában helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a bizonyítatlanságot az alperes terhére.

[37] A 2., 7., 8. és 9. pont kapcsán az alperes abból vezette le adatkezelői mivolta hiányát, hogy a felperes keresete nem adatok, hanem iratok kiadására irányult. Az Infotv. 3. § 5. pontja szerint közérdekű adat bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret lehet, így pusztán azon az alapon nem elutasítható a kereset, hogy a felperes okiratok, nem pedig az okiratokban rögzített adatok kiadása iránt terjesztett elő kérelmet. E helyütt is az alperesi ellenkérelemhez igazodik a bírói döntés: az Infotv. 29. § (3) bekezdése szerint a kereset bármilyen módon rögzített dokumentum vagy dokumentumrész átadása útján is teljesíthető, a 30. § (1) bekezdés alapján a meg nem ismerhető adatok felismerhetetlenné tétele mellett.

[38] A Fővárosi Ítéltábla nem látott indokot a perköltség tárgyában hozott rendelkezés megváltoztatására sem, a felperes 11 pontra kiterjedő keresete, valamint az alperes részletes, alaki és anyagi védekezésre is kiterjedő ellenkérelme okán az ügyvédi munkadíjban álló perköltség a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja mellett a (2) bekezdés alkalmazásával nem volt mérsékelhető.

[39] A fentiek tükrében az elsőfokú ítélet megváltoztatásának és hatályon kívül helyezésének alperesi indokai nem álltak fenn, így a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét – a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja szerint, tárgyalás tartásával – helyes indokai alapján helybenhagyta.

[40] A másodfokú bíróság az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek összegét a Pp. 81. §-a és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a és 4/A.§-a alapján állapította meg: 40.000 forint + áfa óradíj mellett a jogi képviselő megalapozottan számított fel 5 munkaórát a fellebbezési ellenkérelem előkészítésére és megszerkesztésére, s további egy munkaórát a másodfokú tárgyaláson való megjelenésre.

[41] Az eljárás az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint tárgyi illetékmentes.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró